

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

30 martie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Cahul din 31 ianuarie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 09 noiembrie 2015, declarate de avocatul Șoitu Vasile în numele inculpatului

Zgherea Boris Gheorghi, născut la 31 octombrie 1975, originar și domiciliat în s.Văleni, r-nul Cahul.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 16.01.2012 - 31.01.2015,

Instanța de apel: 25.02.2015 - 09.11.2015,

Instanța de recurs: 02.03.2016 - 30.03.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 31 ianuarie 2015, Zgherea Boris a fost condamnat în baza art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal la 4 ani 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani și în baza art.266 Cod penal la un an închisoare, iar în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Conform art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 5 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunîndu-se încasarea de la Zgherea Boris în beneficiul părții vătămate Chetroi Ion a prejudiciului material și moral în sumă de 13109,60 lei, și respectiv de 20000 lei.

2. Prima instanță, a constatat că Zgherea Boris, la 30 martie 2011, aproximativ la ora.22.00, conducînd automobilul de model „Volkswagen Jetta”, cu n/î CH BA 076, deplasîndu-se pe strada centrală din s.Brînza în direcția s.Văleni, r-nul Cahul, încălcînd cerințele pct.2, 3, 42.1, 45.1 lit.a), b), c) și 45.2 din Regulamentul Circulației Rutiere, potrivit cărora „în R.Molodova vehiculele se conduc pe partea dreaptă a carosabilului”, „participanții la trafic sînt obligați să respecte regulile de circulație și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului”, „determinarea benzilor de circulație se efectuează prin marcaj sau indicatoarele rutiere 5.37.1-5.41.3, iar în lipsa acestora - de către conducătorii vehiculelor, ținînd cont de lățimea carosabilului, gabaritele vehiculelor și intervalele de siguranță necesare”, „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-

ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, în rezultatul cărui fapt nu s-a isprăvit cu conducerea automobilului și a virat în partea stîngă a carosabilului deplasîndu-se pe partea carosabilului destinată circulației cu sens opus, după care a intrat pe acostament și a tamponat din spate pietonul Chetroi Ion, cărui i-au fost cauzate, conform raportului de expertiză medico-legală nr.79/D din 11.04.2011, vătămări corporale grave, periculoase pentru viață sub formă de fractura oaselor bazinului, contuzia organelor interne, ruptura ficatului.

Tot el, îndată după producerea accidentului rutier, contrar prevederilor pct.10.1 lit.c) și 12.1 lit.c), g) din Regulamentul circulației rutiere, a părăsit locul accidentului rutier, deplasîndu-se în direcția s.Văleni, r-nul Cahul.

3. Împotriva sentinței au declarat apel procurorul și inculpatul B.Zgherea, care au solicitat:

- procurorul, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa închisorii de 7 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, motivînd că pedeapsa stabilită acestuia este prea blîndă, fiind încălcate criteriile de individualizare a pedepsei; inculpatul a comis o infracțiune gravă, izolarea lui de societate fiind necesară, deoarece aplicarea unei pedepse neprivative de libertate nu va stabili echitatea socială și nu va asigura corectarea și reeducarea inculpatului, reieșind din faptul că acesta nu și-a recunoscut vina, nu a acordat ajutor material părții vătămate, iar infracțiunea comisă a atentat la una din valorile primordial apărute de legea penală - integritatea fizică a persoanei, punînd în pericol viața părții vătămate, a părăsit locul comiterii accidentului, încercînd prin metoda dată să evite răspunderea penală;

- inculpatul, casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că instanța a dat o apreciere eronată situației de drept și de fapt, deoarece toate probele administrate indică la nevinovăția sa în săvîrșirea infracțiunii de care a fost recunoscut vinovat; - instanța incorect și-a întemeiat soluția pe probele prezentate de partea acuzării și anume declarațiile martorilor E.Bucur, V.Chetroi, E.Manoli, A.Mereacri, apreciindu-le ca fiind consecutive, pe cînd acestea urmau a fi apreciate critic, din motiv că aceștia nu au comunicat informațiile detaliate pe care le dețineau poliției îndată după accident, fapt ce pune la îndoială declarațiile acestora; - instanța nu s-a expus asupra conținutului procesului-verbal și schemelor anexate, care urmau a fi excluse ca probă, deoarece au fost întocmite cu încălcarea prevederilor art.118, 260, 261 Cod de procedură penală, în procesul-verbal nu s-a menționat locul depistării bucății de masă plastic de culoare neagră, nu s-a indicat în schemă și nu s-a împachetat separat cu aplicarea sigiliilor și incorect s-a indicat locul tamponării, adică marginea carosabilului pe stînga; - instanța incorect și-a întemeiat concluziile pe rapoartele de expertiză chimică, auto-tehnică, traseologică, medico-legală, cît și în comisie, din care dimpotrivă rezultă că I.Chetroi nu a putut fi tamponat aflîndu-se în poziție verticală stînd în picioare și că la momentul contactului primar pietonul se afla în poziția șezînd în pirostriei, cu partea laterală-stînga a corpului fiind orientat spre automobilul în mișcare, care a efectuat traversarea parțială a corpului în regiunea bazinului cu roata stîngă în față; - instanța nu a ținut cont că experții intenționați nu au răspus la cele mai importante întrebări 1 și 4 din încheierea instanței, deoarece pentru aceasta era nevoie de a petrece acele experimente de anchetă cu imitarea accidentului, pentru a se convinge că rezultatele experimentului combăteau concluziile expertizei complexe ori erau cu totul altele, cît și declarațiile martorilor; - nu a ținut cont instanța nici de faptul că distanța dintre linia imaginară a urmei lăsate pe cracul pantalonului și zona abdomenului/bazinului este de circa a 50 cm pe cînd distanța dintre roțile aceeași osii la

mașină este de circa 140 cm, că trecerea peste corpul victimei - cap-torace, în poziție de lunecare, rostogolire după primul contact ar fi dus la provocarea unor leziuni corporale mai grave pe tot corpul, ori distanța dintre acoperișul drumului și părțile de desubt a mașinii „klirensul” este de doar 17 cm.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 09 noiembrie 2015, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de procuror și inculpat.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414 alin.(1) Cod de procedură penală și verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, analizând și apreciind probele administrate, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării reciproce, a constatat că vinovăția inculpatului B.Zgherea în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.264 alin.(3) lit.a) și art.266 Cod penal și-a găsit confirmare.

Concluzia dată instanța de apel și-a bazat-o pe declarațiile:

- părții vătămate, I.Chetroi, care a declarat că pînă la tamponare, dînsul împreună cu E.Manole, E.Bucur și A.Mereacri, se aflau lîngă gard, pe partea sîngă a direcție de mers dinspre or.Cahul, a observat în spate la 15-20 m o lumină și cînd o dorit să se ridice pentru a se feri, a fost lovit de un automobil care se deplasa cu viteză mărită, în regiunea bazinului, apoi a trecut peste abdomenul său, de la lovitură a fost aruncat spre carosabil, a văzut doar culoarea automobilului care l-a tamponat, în acea zi a văzut automobilul lui B.Zgherea parcat la poarta soacrei sale. Cînd a fost tamponat, pe partea dreaptă a carosabilului nu era nici un obstacol;

- martorilor E.Bucur, E.Manole și A.Mereacre, care au relatat că au văzut cum la distanța de 40-50 m de ei un automobil ce se deplasa cu viteza de 80-90 km/h, care a virat brusc spre ei, I.Chetroi nu a reușit să se ferească, automobilul l-a lovit, de la lovitură a fost aruncat la 2-2,5 m, apoi automobilul a trecut peste el. A recunoscut automobilul, modelul și culoarea, care avea două uși și geamurile tonate. Șoferul automobilului nu a oprit la locul accidentului rutier, a revenit pe banda sa de circulație și a continuat deplasarea cu aceeași viteză. Careva obstacole pe traseu nu erau, ulterior au fost ridicate părțile de plastic de la fața locului și transmise organelor de drept. În acea seară, după accidentul rutier, a văzut-o pe soția lui B.Zgherea deplasîndu-se cu bicicleta pe lîngă locul accidentului rutier;

- martorului V.Chetroi, care a explicat că venind la fața locului, fiul era deja transportat la spital, iar jos erau bucăți de plastic de la automobil, care au fost strînse, iar martorii accidentului i-au spus că automobilul implicat în accident a fugit de la fața locului și că automobilul a fost văzut la poarta soacrei lui B.Zgherea;

- martorului C.Caminschi, care a declarat că 30.03.2011, ora 12.00-12.30, împreună cu B.Zgherea s-au pornit spre or.Galați pentru a rezolva niște probleme în vama Giurgiulești legate cu pachete de țigări nedeclarete. Ajungînd la postul vamal, ultimul a discutat cu niște persoane și i-a spus că nu mai merge în or.Galați, deoarece i s-a spus că dacă va achita benevol amenda nu-i vor restitui automobilul de model „Nissan”;

- martorului M.Zgherea, care a relatat că la 30.03.2011, s-a deplasat cu soțul ei, cu automobilul de model „Volkswagen Jetta”, la mama sa pentru a lăsa copilul în grija ei, iar seara au fost și l-au luat. Noaptea au venit 3 colaboratori de poliție și au cerut să verifice automobilul, după verificare i-au spus că a avut loc un accident rutier, însă automobilul nu este defect, nu are nici o lovitură;

- martorului I.Stanciu, care a explicat că la 28.03.2014, la ora 09-10.00, s-a întîlnit cu B.Zgherea pentru a face schimb de piese de automobil, cînd l-a telefonat, acesta i-a spus că se află la soacra lui. Pe la asfințit de soare se deplasa în spatele automobilului de model „Volkswagen Jetta” la volanul căruia era B.Zgherea, în automobil era soția și copilul lor. Pe drum nu i-a părut nimic suspect, careva obstacole nu a observat.

- și actele cauzei:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 31.03.2011, schema și fototabelul, conform cărora s-a stabilit că la locul accidentului rutier lipsea automobilul care a comis accidentul, a fost depistată o bucată de plastic de culoare neagră și o căciulă cu inscripția „Colambus”;

- schema accidentului rutier din 30 martie 2011, prin care s-a stabilit direcția de deplasare a automobilului, locul unde se afla partea vătămată la momentul tamponării și locul unde a fost proiectat după tamponare;

- proces-verbal de reținere și aducere a automobilului de model „Volkswagen Jetta” cu n/î CH BA 076 la parcare specială din 01.04.2011, conform căruia acesta avea deteriorări, zgâriată aripa stângă spate, avertizorul stâng spart;

- raport de expertiză medico-legală nr.79/D, din 11.04.2011, potrivit căruia la I.Chetroi s-a stabilit fractura oaselor bazinului, contuzia organelor interne, ruptura ficatului, care se califică ca leziuni corporale grave, periculoase pentru viață;

- raportul de expertiză autotehnică- trasologică nr. 0619 din 11 aprilie 2011, potrivit căruia fragmentul prezentat la expertiză este fragment din partea de dinăuntru a părții plastice marginea aripii din partea stângă a automobilului „Volkswagen Jetta”, cu n/î CH BA 076;

- proces-verbal de examinare a hainelor părții vătămate din 10.04.2011, pe care au fost depistate la cracul stâng mai jos de genunchi o urmă de la automobil;

- proces-verbal de examinare a automobilului de model „Volkswagen Jetta” din 07.04.2011, la care s-a depistat că lipsește la roata stânga din față o bucată de masă plastică de apărătoare a aripei;

- raportul de expertiză nr.68 din 27 mai 2011, conform căruia s-a stabilit, că fragmentul de urmă statică imprimat pe perechea de pantaloni în regiunea genunchiului stâng este asemănător cu impresiunile benzilor de rulare a anvelopelor din stânga și dreapta față a automobilului de model „Volkswagen Jetta”, cu n/î CH BA 076 imprimate pe foile de hârtie cu nr.1 și 2 și este posibil să fi fost creată de acestea, planșă fotografică;

- rapoartele de expertiză medico-legală nr.198 din 25.05.2011, nr.79/D din 11.04.2011, potrivit cărora caracterul și localizarea leziunilor corporale nu exclud posibilitatea trecerii parțiale a roții automobilului „Volkswagen Jetta” peste abdomen și bazin, când pătimitul a fost aruncat pe drum, după lovitura primară, iar vătămările cauzate părții vătămate în ansamblu se califică ca grave periculoase pentru viață;

- rapoartele de expertiză nr.522; nr.396 din 03.06.2014, din care rezultă că la momentul contactului primar pietonul se afla în poziția șezând pe pirostriei, cu partea laterală stânga a corpului fiind orientat spre automobilul în mișcare, care a efectuat traversarea parțială a corpului în regiunea bazinului cu roata stângă din față, care relevă concludent și cert că accidentul rutier constituie o consecință cauzală a încălcării de către inculpat a prevederilor art.2,3 42 alin.(1), 45 alin.(1), (2), 10 alin.(1), 12 alin.(1) pct.c) a Regulamentului circulației rutiere, care au cauzat părții vătămate leziuni corporale grave periculoase pentru viață.

Astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a efectuat o încadrare juridică corectă a acțiunilor inculpatului în baza art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal - încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, ce a provocat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății și în baza art.266 Cod penal - părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conduce mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației ce au provocat urmările indicate la art.264 alin.(3) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic versiunile inculpatului, precum că dînsul nu a comis faptele imputate, că în seara cu pricina a mers în or.Galaț, deoarece pe parcursul judecării cauzei nu au fost stabilite motive de a pune la îndoială concluziile experților, declarațiile martorilor audiați în cauză, care în ansamblu dovedesc cu certitudine că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată, și combat declarațiile martorilor M.Zgherea,

I.Stanciu și I.Camenschi, astfel că versiunile înaintate de inculpat sînt unele de apărare, fiind date cu scopul eschivării de la răspunderea penală.

Mai mult, instanța de apel a reținut că declarațiile inculpatului, la fel se combat prin declarațiile martorilor E.Bucur, E.Manoli, A.Mereacri, care sînt analogice, consecutive privitor la descrierea automobilului de model „Volkswagen Jetta”, de culoare albastră, cu două uși și geamurile din spate tonate, care a tamponat partea vătămată, descriind amănunțit circumstanțele comiterii accidentului rutier.

Neîntemeiate și declarative a considerat instanța argumentele inculpatului:

- precum că declarațiile martorilor acuzării urmează a fi apreciate critic din motiv că acestea au fost depuse după o perioadă îndelungată de timp de la comiterea accidentului rutier, deoarece declarațiile acestora sînt analogice, consecutive și racordă la ansamblul de probe administrate la caz, care în cumul dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului, iar faptul că acestea nu sînt similare în ce privește cine a transmis bucata de masă plastică desprinsă de la automobilul colaboratorilor de poliție, nu constituie un motiv de a pune la îndoială veridicitatea declarațiilor lor, de rînd ce bucata de masă plastică a fost găsită la locul comiterii accidentului rutier în cadrul cercetării circumstanțelor comiterii acestuia;

- precum că în schema accidentului rutier nu a fost reflectat locul unde a fost depistată bucata de masă plastic, iar în procesul-verbal de cercetare nu s-a indicat că aceasta a fost împachetată și sigilată, fapt ce, în opinia apărării, constituie încălcare de procedură, pe motiv că nu au fost invocate în cadrul urmăririi penale, cînd inculpatul împreună cu avocatul au făcut cunoștință cu materialele dosarului penal, fiind ca o modalitate de apărare;

- precum că leziunile corporale depistate la partea vătămată nu au fost cauzate de automobilul lui la care nu s-au depistat careva deteriorări, ci de un alt automobil, deoarece vin în contradicție cu ansamblul de probe administrate la caz, și anume cu declarațiile părții vătămate I.Chetroi, a martorilor E.Bucur, A.Mereacre și E.Manole, care direct au descris particularitățile automobilului implicat în accident, declarații ce se confirmă prin actele întocmite de organul de urmărire penală la efectuarea acțiunilor de urmărire penală, prin rapoartele de expertiză întocmite de experți, cît și prin procesul-verbal nr.07.04.2011 de examinare a automobilului la care s-a depistat că la roata stîngă din față lipsește o bucată de masa plastică de apărătoare a aripei;

- precum că petrecerea unui experiment în cadrul urmăririi penale ar fi indicat la alte circumstanțe de producere a accidentului rutier, decît cele existente, deoarece, experimentul este un mijloc probatoriu ce are ca scop verificarea și precizarea datelor ce au importanță pentru cauza penală și care pot fi reproduse în condițiile efectuării unor experimente, pe cînd, la caz, din declarațiile martorilor în cumul cu celelalte probe administrate, nu rezultă careva discrepante privitor la circumstanțele comiterii accidentului rutier, iar experimentul efectuat de inculpat nu poate fi admis ca probă, fiind efectuat în lipsa părții vătămate, a martorilor și a unui specialist în domeniu;

- precum că concluziile expertului I.Cuvșinicov sînt neobiective, deoarece în cadrul urmăririi penale, după ce avocatul cu inculpatul au făcut cunoștință cu materialele cauzei, nu au înaintat cereri privitor la recuzarea expertului sau să pună la îndoială concluziile acestuia, prin solicitarea unei expertize repetate.

În concluzie, instanța de apel a conchis că din probele anexate la materialele dosarului și cercetate în ședința de judecată, se probează cu certitudine vinovăția inculpatului B.Zgherea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) Cod penal, cît și a celei prevăzute de art.266 Cod penal - părăsirea locului accidentului rutier, deoarece după ce a tamponat partea vătămată, acesta nu a stopat automobilul astfel cum prevede Regulamentul circulației rutiere, de a acorda prim ajutor victimei, cu chemarea ambulanței și a colaboratorilor de poliție, ci și-a continuat deplasarea, părăsind locul accidentului

rutier.

La stabilirea pedepsei aplicate inculpatului de prima instanță, instanța de apel a conchis că aceasta este una legală, echitabilă și direct proporțională gravității faptelor comise, reieșind de atitudinea inculpatului față de faptele prejudiciabile, cât și de comportamentul lui în timpul și după săvârșirea infracțiunilor și că acesta nu urmează să execute efectiv pedeapsa închisorii și, în temeiul art.90 Cod penal, corect a dispus suspendarea condiționată a executării ei pe termen de probă.

Cu privire la acțiunea civilă ce a fost dispusă spre încasare de la inculpat în beneficiul părții vătămate, instanța de apel reținând prevederile art.1398, 1423 Cod civil și 220 alin. (3), 225 alin. (1), (2) Cod de procedură penală a conchis că suma de 20000 lei acordată cu titlu de prejudiciu moral este o compensație echitabilă reieșind din caracterul și gravitatea suferințelor fizice și psihice cauzate persoanei vătămate, precum și cea acordată cu titlu de ajutor material în sumă de 13109,61 lei, care a fost probată prin probe.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul V.Șoitu în numele inculpatului B.Zgherea care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărîri de achitare, invocînd că instanța de apel nu a apreciat corect probele administrate și incorect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului; - instanța incorect și-a întemeiat concluzia de vinovăție pe declarațiile martorilor E.Bucur, E.Manoli, A.Mereacre date în cadrul cercetării judecătorești, pe care urma a le aprecia critic, ori să le ia în considerație pe cele date la urmărirea penală, fiindcă nu s-a luat în considerație faptul că descrierea unității de transport a apărut după ce mașina a fost reținută și plasată la parcare auto, unde putea fi văzută de oricine; - instanțele de fond nu au comunicat participanților la proces despre redactarea procesului-verbal, pentru a lua cunoștință și a face obiecții, cât și despre redactarea încheierii prin care a fost respinsă cererea de petrecere a experimentului, în rest, repetat invocînd aceleași motive în recurs, precum au sînt descrise la pct.3 al prezentei hotărîri.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat dispunerea inadmisibilității recursului fiind vădit neîtemeiat, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Deși autorul recursului nu invocă direct temeiul pentru declararea recursului, însă reținînd faptul că acesta solicită pronunțarea unei noi hotărîri de achitare a inculpatului, pe motiv că faptele lui nu întrunesc elementele infracțiunii, se întrevede temeiul prevăzut la pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Colegiul constată că motivul invocat de recurent nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Conform art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, poate administra, la cererea părților, orice probe noi și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul penal reține că, instanța de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală, pe care suplimentar și minuțios le-a verificat în ședința de judecată, le-a dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității,

veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.264 alin.(3) lit.a) și art.266 Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie s-a tras avînd în vedere declarațiile părții vătămate I.Chetroi, a martorilor E.Bucur, E.Manole, A.Mereacre și actele cauzei - procesul-verbal de cercetare la locul faptei cu scheme și table fotografice, schema accidentului rutier, rapoartele de expertiză medico-legală nr.79/D din 198 din 25.05.2011, de auto-tehnică traseologică nr.0619 din 11.04.2011, traseologică nr.2963 din 06.09.2011, nr.68 din 27.05.2011, nr.3677 din 13.10.2011, nr.2487-2490 din 21.11.2011, nr.522, 369 din 03.06.2014, procesele-verbale de examinare a obiectelor din 10.04.2011, 07.04.2011, probe care sînt detaliat descrise în textul deciziei instanței de apel, cît și la *pct.4* al prezentei decizii.

În contextul acestui material probator, Colegiul penal conchide că instanțele de fond, în mod corect au reținut că inculpatul se face vinovat de comiterea infracțiunilor imputate - încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, care a provocat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății; - părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conduce mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației ce au provocat urmările indicate la art.264 alin.(3) Cod penal și au reținut o situație de fapt concordantă sub toate aspectele împrejurărilor ce rezultă din aceste mijloace de probă.

Probatoriul administrat confirmă pe deplin existența și săvârșirea de către inculpat a infracțiunilor reținute în sarcina lui, atît sub aspectul laturii obiective, cît și a celei subiective.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunilor imputate inculpatului, inclusiv și vinovăția acestuia, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluzia prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Instanța de recurs consideră ca neîntemeiate argumentele părții apărării cu privire la neobiectivitatea declarațiilor martorilor A.Mereacri, E.Bucur și E.Manoli, cu referire la memorarea caracteristicilor automobilului ce a tamponat partea vătămată, deoarece acestea sînt confirmate și prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 31.03.2011, conform căruia s-a stabilit că locul accidentului este iluminat artificial de la pilonii de electricitate, și declarațiile lui E.Manoli, care a concretizat că a văzut automobilul de model „Volkswagen Getta” la poarta lui M.Spoitaru - soacra inculpatului, declarații ce nu au fost negate nici de acesta din urmă, care a indicat că a trecut pe traseul unde a avut loc impactul, ce a fost confirmat și de martorul M.Zgherea.

Reținînd cele menționate mai sus, instanța de apel corect a considerat neîntemeiate argumentele inculpatului, referitor la faptul că martorii oculari nu au văzut numărul de înmatriculare a automobilului ce a tamponat partea vătămată, deoarece potrivit procesului-verbal de examinare a automobilului din 07.04.2011 și raportul de expertiză traseologică nr.0619 din 11.04.2011, cu certitudine s-a constatat că anume automobilul ce aparține lui B.Zgherea a fost implicat în accident, fapt ce vine în coroborare și cu rapoartele de expertiză nr.522, 396 din 03.06.2014, din care rezultă că separarea bucății de masă plastică de la automobilul inculpatului a avut loc în momentul tamponării părții vătămate și ulterior trecerii cu roata din față stînga peste corpul acesteia.

Faptul dat se confirmă și prin raportul de expertiză medico-legală nr.198 din 25.05.2011, din care rezultă că în momentul impactului partea vătămată se afla în poziție

verticală orientat spre automobil cu partea superioară dreapta a corpului și, reieșind din caracterul și localizarea leziunilor corporale, nu se exclude posibilitatea trecerii parțiale a roții automobilului „Volkswagen Jetta” peste abdomen și bazin, când pătimitul a fost aruncat pe drum, după lovitura primară. Totodată, luînd în considerație faptul că lipsesc deteriorări pe partea anterioară a automobilului, se poate conchide cu certitudine că I.Chetroi nu a putut fi tamponat aflîndu-se în poziția verticală stînd în picioare, dar la momentul contactului primar, acesta se afla în poziția șezînd în pirostriei, cu partea laterală stîngă a corpului fiind orientat spre automobilul în mișcare, care a efectuat traversarea parțială a corpului în regiunea bazinului cu roata stîngă din față. Iar potrivit raportului de expertiză nr.68 din 27.05.2011, s-a stabilit că fragmentul de urmă statică imprimat pe perechea de pantaloni în regiunea genunchiului stîng a părții vătămăte, este asemănător cu impresiunile benzilor de rulare a anvelopelor din stînga și dreapta față a automobilului de model „Volkswagen Jetta” imprimate pe foile de hîrtie cu nr.1 și 2 și este posibil să fi fost creată de acestea.

Prin urmare, argumentele avocatului, precum că inculpatul nu se face vinovat de comiterea infracțiunilor pentru care a fost recunoscut vinovat, că vătămările corporale pe corpul părții vătămăte au apărut cu totul în alte circumstanțe, sînt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, cert dovedesc vinovăția lui în săvîrșirea infracțiunilor imputate.

Totodată, Colegiul penal constată că recurentul critică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond, considerînd-o ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă aceste argumente nu pot fi reținute deoarece, conform art.101 alin. (2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, concluziile privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar motivele aduse de recurent, precum că instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, și anume declarațiilor martorilor E.Bucur, E.Manole, A.Mereacre, țin de starea de fapt a cauzei și nu sînt prevăzute ca temei pentru recurs în art.427 Cod de procedură penală.

Aceste declarații ale martorilor nominalizați, nu pot fi apreciate critic, precum solicită recurentul, fiindcă martorii în cauză au dat declarații în condițiile libertății de voință și conștiință, acestea reflectă adevărul cunoscut de ei și că asupra lor nu au existat presiuni, amenințări, constrîngerii sau ingerințe ale organului de urmărire penală sau ale altor persoane care să fi afectat acuratețea și realitatea celor consemnate în declarațiile scrise existente la dosar, că nu au existat sugestii sau alte elemente de influențare din partea organelor de drept sau ale altor persoane în sensul de a-l acuza, pe nedrept, pe inculpatul B.Zgherea.

Mai mult, recursul ordinar nu are ca finalitate remedierea unei greșite aprecieri a faptelor și a unei inexacte sau insuficiente stabilire a adevărului, generată de o urmărire penală incompletă sau o cercetare judecătorească deficitară/parțială/nesatisfăcătoare. În această procedură nu se judecă raportul juridic dedus judecării în fața primei instanțe ori în apel, ci se judecă exclusiv dacă hotărîrea atacată este conformă cu regulile de drept, în cazuri și condiții expres prevăzute de lege.

Lipsite de temei sînt și afirmațiile recurentului că procesul-verbal de cercetare la fața locului și schema-schiță a accidentului rutier, nu pot fi reținute ca probe ce ar dovedi vinovăția inculpatului, nefiind întocmite în conformitate cu prevederile art.118, 122, 124,

260-261 Cod de procedură penală, că concluziile expertizelor autotehnică-traseologică, traseologică, medico-legală, nu demonstrează că vinovat de producerea accidentului se face B.Zgherea, deoarece asupra acestor motive a dat răspuns destul de motivat și argumentat instanța de apel, care a descris fiecare probă aparte și just a conchis că nici una din ele nu a fost efectuată cu încălcarea normelor de procedură penală și care, analizate în ansamblu, demonstrează săvârșirea de către inculpat a infracțiunilor imputate, în modalitatea reținută prin hotărârile instanțelor de fond, fiind confirmată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, de probe certe și legal administrate.

Totodată, Colegiul penale, notează că administrarea unor probe anterior aducerii la cunoștința a calității de învinuit nu poate conduce în sine la încălcarea drepturilor persoanei acuzate, acesta avînd tot dreptul de a obiecta asupra concluziilor rapoartelor de expertiză efectuate în cadrul urmăririi penale, asupra procesului-verbal de cercetare la fața locului, însă partea apărării nu s-a folosit de dreptul respectiv, iar fiindu-le aduse la cunoștință, au fost de acord cu aceste concluzii și nu au pus la îndoială obiectivitatea probelor date.

Din aceste motive, Colegiul penal va respinge afirmațiile recurentului, precum că în cauză a fost încălcat dreptul inculpatului la apărare, dreptul la un proces echitabil și principiul contradictorialității, pe motiv că din actele cauzei rezultă că inculpatul a avut acces la o instanță de judecată și posibilitatea de a fi audiat, cît și de asistența juridică care i-a fost acordată atît la urmărirea penală, cît și în instanțele de judecată, nefiind lipsit de dreptul la apărare și de a ataca acțiunile și hotărârile organului de urmărire penală, precum a asistat și la audierea părții vătămate, a martorilor, nefiind lipist de dreptul de a adresa acestora întrebări, astfel că a fost respectat și principiul contradictorialității.

Neîntemeiate urmează a fi considerate și argumentele recurentului referitor la neacceptarea demersului privind efectuarea experimentului în cauză penală, deoarece prima instanță a argumentat motivele respingerii acestuia, pe motiv că avocatul nu a comunicat datele specialistului care urmează a efectua experimentul, pe cînd prezența specialistului era obligatorie, totodată explicîndu-se modul contestării acesteia o dată cu fondul. La acet capitol, instanța de apel a dedus că petrecerea unui asemenea experiment nu ar fi indicat la alte circumstanțe de producere a accidentului rutier, decît cele existente, concluzie pe care instanța de recurs o consideră justă, deoarece alte circumstanțe noi pe cauză nu au fost stabilite, decît cele ce au fost acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, care au fost cunoscute atît inculpatului, cît și avocatului V.Șoitu. Mai mult, încheierea dată nu a fost contestată cu apel o dată cu fondul cauzei, solicitîndu-se doar casarea sentinței (f.d.95-96, 151-154 v.2).

Motivele recurentului, precum că nu a avut posibilitatea de a face cunoștință cu procesul-verbal al instanțelor de judecată și de a face obiecții asupra lor, nu pot fi reținute, deoarece acestea nu au fost invocat de către apelant în apel, iar conform art.427 alin.(2) Cod de procedură penală, motivele date pot fi invocate în recurs doar în cazul cînd a fost invocate în apel. Totodată, Colegiul penal va reține și faptul că partea apărării urma să țină cont de prevederile art.336 alin.(4) Cod de procedură penală, potrivit cărora procesul-verbal se redactează de grefier în termen de 48 de ore de la terminarea ședinței și se semnează de președintele ședinței și de grefier, astfel a avut tot dreptul ca după 48 de ore să facă cunoștință cu procesele-verbale ale instanțelor de fond.

Astfel, în opinia Colegiului penal, instanța de apel just a constatat împrejurările cauzei care relevă concludent și cert că accidentul rutier constituie o consecință cauzală a încălcării de către inculpat a prevederilor pct.2, 3, 42.1, 45.1 lit.a), b), c), 45.2, 10.1 lit.c) și 12.1 lit.c), g) din Regulamentul circulației rutiere, care a dus la vătămarea gravă a integrității corporale a părții vătămate. Prin urmare, în cauză semnele faptelor prejudiciabile coincid cu semnele componentelor de infracțiune prevăzute de normele juridico-penale și faptele reținute în seama lui B.Zgherea poartă un caracter definit și cert.

Prin urmare, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.413-415 Cod de procedură penală, astfel că decizia cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului declarat de inculpatul B.Zgherea, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.7, 61, 75, 90 Cod penal, în limita sancțiunilor normelor penale în baza cărora acesta a fost declarat vinovat, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunilor comise, de persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, aplicându-i acestuia o pedeapsă echitabilă în limitele sancțiunilor normelor penale în baza cărora a fost declarat vinovat.

Conform art.432 alin. (2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul V.Șoitu în numele inculpatului B.Zgherea, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Șoitu Vasile în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 09 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui Zgherea Boris, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 27 aprilie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu